

LIGJ
Nr.10 035, datë 22.12.2008

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË KONVENTËN E KOMBEVE
TË BASHKUARA “PËR ARRESTIMIN E ANIJEVE, 1999”**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

**KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

VENDOSI:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në konventën e Kombeve të Bashkuara “Për arrestimin e anijeve, 1999”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.5993, datë 12.1.2009 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Bamir Topi**

**KONVENTA
NDËRKOMBËTARE PËR ARRESTIMIN E ANIJEVE 1999
KOMBET E BASHKUARA
1999**

Shtetet Palë në këtë Konventë,
duke njohur dëshirën për lehtësimin e zhvillimit harmonik dhe të rregullt të tregtisë
detare botërore;

të bindur për domosdoshmërinë e një instrumenti ligjor që përcakton uniformitetin
ndërkombëtar në fushën e arrestimit të anijeve, i cili merr parasysh zhvillimet e fundit në fushat
që lidhen me të,

kanë rënë dakord si më poshtë:

**Neni 1
Përkufizimet**

Për qëllimet e kësaj Konvente:

1. "Pretendim detar" do të thotë një pretendim që lind prej njëres ose disave nga pikat e mëposhtme:

- a) humbjen ose dëmtimin e shkaktuar nga përdorimi i anijes;
- b) humbjen e jetës ose plagosjen personale që ndodh si në tokë edhe në ujë, në lidhje të drejtpërdrejtë me operimin e anijes;
- c) operacionet e shpëtimit apo ndonjë marrëveshje shpëtimi, që përfshin, kur aplikohet, kompensimin e veçantë për sa i përket operacioneve të shpëtimit në lidhje me një anije, e cila vetë ose ngarkesa e saj, kërcënonte dëmtimin e mjedisit;

d) dëmin ose kërcënimin për dëm të shkaktuar nga anija në mjedis, vijën bregdetare ose interesat e lidhura me to; masat e marra për të parandaluar, minimizuar ose për të larguar një dëm të tillë; kompensimi për këtë dëm; kostot e masave të arsyeshme për kthimin e mjedisit në gjendjen e mëparshme që faktikisht janë marrë ose do të merren; humbja e ndodhur ose që mund të ndodhë nga palë të treta në lidhje me këtë dëm; dhe dëmi, kostot ose humbja e një natyre të ngjashme për ata që identifikohen në këtë nënparagraf (d);

e) kostot ose shpenzimet që lidhen me ngritjen, heqjen, rregullimin, shkatërrimin ose ruajtjen nga dëmi të një anijeje e cila është fundosur, shkatërruar, braktisur ose ka humbur drejtimin, duke përfshirë çdo gjë që është ose ka qenë në këtë anije dhe kostot ose shpenzimet që lidhen me ruajtjen e një anijeje të braktisur dhe mirëmbajtjen e ekuipazhit të saj;

f) çdo marrëveshje që lidhet me përdorimin ose marrjen me qira të një anijeje kur kjo është në një kontratë apo në një mënyrë tjetër;

g) çdo marrëveshje që lidhet me transportin e mallrave apo pasagjerëve në anije, si kur palë e marrëveshjes është një kontratë apo në një mënyrë tjetër;

h) humbjen ose dëmtimin e mallrave ose humbja apo dëmtimi që lidhet me to (duke përfshirë bagazhin) që mbartet në anije;

i) një avari të përgjithshme;

j) rimorkimin;

k) pilotimin;

l) mallrat, materialet, furnizimet, bunkerët, pajisjet (duke përfshirë kontenierët) që furnizohen ose shërbimet që i kryhen një anijeje për operimin e saj, menaxhimin, ruajtjen ose mirëmbajtjen e saj;

m) ndërtimin, rindërtimin, riparimin, konvertimin ose pajisjen e anijes;

n) pagesat dhe detyrimet e tjera për portin, kanalin, molin, skelën dhe rrugë të tjera ujore;

o) rrogat dhe shumat e tjera që u duhen paguar, kapitenit, oficerëve dhe anëtarëve të tjerë të anijes në lidhje me punësimin në anije, duke përfshirë kostot e riatdhesimit dhe kontributeve të sigurimeve shoqërore që duhen paguar në emër të tyre;

p) disbursimet që kryhen në emër të anijes ose pronarëve të saj;

q) primet e sigurimit (duke përfshirë telefonatat për sigurimet reciproke) në lidhje me anijen, që duhen paguar në emër të pronarit të anijes ose marrësit me qira;

r) çdo komision, pagesë për ndërmjetësi ose për një agjenci që duhen paguar në lidhje me anijen nga ose me emër të pronarit të anijes ose marrësit charterit;

s) çdo mosmarrëveshje në lidhje me pronësinë ose zotërimin e anijes;

t) çdo mosmarrëveshje ndërmjet bashkëpronarëve të anijes në lidhje me punësimin ose fitimet nga anija;

u) një hipotekë apo një detyrim i së njëjtës natyrë për anijen;

v) çdo mosmarrëveshje që lind nga një kontratë për shitjen e anijes.

2. "Arrest" do të thotë çdo ndalim apo kufizim për heqjen e anijes me urdhër të një gjykate për të siguruar një pretendim detar, por që nuk përfshin sekuestrimin e një anijeje në ekzekutim ose përmbushje të një gjykimi ose një instrumenti tjetër të zbatueshëm.

3. "Person" do të thotë çdo individ apo autoritet, apo organ publik apo privat, qoftë shoqëri apo jo, duke përfshirë një shtet ose ndonjë prej nënndarjeve të tij përbërës.

4. "Pretendues" do të thotë një person që ngre një pretendim detar.

5. "Gjykatë" do të thotë çdo autoritet kompetent gjyqësor i një shteti.

Neni 2

Të drejtat e arrestimit

1. Një anije mund të arrestohet ose të lirohet nga arresti vetëm me autoritetin e një gjykate të shtetit palë në të cilën është kryer arresti.

2. Një anije mund të arrestohet vetëm në lidhje me një pretendim detar, por për asnjë pretendim tjetër.

3. Një anije mund të arrestohet për qëllimin e përfitimit të sigurisë pavarësisht se me anë të një klauzole juridiksioni ose një klauzole arbitrazhi në ndonjë kontratë përkatëse apo ndonjë dokument tjetër, pretendimi detar në lidhje me të cilin është kryer arresti duhet të gjykohet në një shtet tjetër nga shteti ku u krye arresti, ose do t'i arbitrohet ose do t'i nënshtrohet gjykimit të ligjit të një shteti tjetër.

4. Duke iu nënshtruar dispozitave të kësaj Konvente procedura që lidhet me arrestin e një anijeje ose lirimin e saj do të rregullohet nga ligji i shtetit, në të cilën u krye apo u aplikua arresti.

Neni 3

Ushtrimi i së drejtës së arrestit

1. Arresti lejohet për çdo anije në lidhje me të cilën ngrihet një pretendim detar, në qoftë se:

a) personi që ka në pronësi anijen, në kohën kur ngrihet pretendimi detar është përgjegjës për pretendimin dhe pronari i anijes kur kryhet arresti; ose

b) marrës me kontratë çarter i anijes në kohën kur ngrihet pretendimi detar është përgjegjës për pretendimin dhe është kontraktuesi me qira apo pronari i anijes kur është kryer arresti; ose

c) pretendimi bazohet tek një "hipotekë" ose një detyrim i të njëjtës natyrë për anijen; ose

d) pretendimi lidhet me pronësinë ose zotërimin e anijes; ose

e) pretendimi është kundër pronarit, kontraktuesit me qira, menaxherit ose operuesit të anijes dhe sigurohet me anë të një nga një barrë detare, e cila jepet ose lind sipas ligjit të shtetit ku është aplikuar arresti.

2. Arresti lejohet, gjithashtu për çdo anije tjetër që, kur kryhet arresti, është pronë e personit që është përgjegjës për pretendimin detar dhe, i cili, kur u ngrit pretendimi ishte:

a) pronari i anijes në lidhje me të cilën u ngrit pretendimi; ose

b) kontraktues me qira, marrës me qira i përkohshëm ose kontraktues i udhëtimit i një anijeje.

Kjo dispozitë nuk zbatohet për pretendimet në lidhje me pronësinë apo zotërimin e një anijeje.

3. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 1 dhe 2 të këtij neni, arrestimi i një anijeje, e cila nuk është pronë e një personi që është përgjegjës për pretendimin, do të lejohet vetëm në qoftë se, sipas ligjit të shtetit ku është aplikuar arresti, mund të zbatohet kundër asaj anijeje një vendim në lidhje me atë pretendim me anë të një shitjeje gjyqësore ose të detyruar të asaj anijeje.

Neni 4

Lirimi nga arresti

1. Një anije që është arrestuar do të lirohet kur është dhënë një siguri e mjaftueshme në formë të kënaqshme, me përjashtim të rasteve në të cilat një anije është arrestuar në lidhje me ndonjë pretendim detar të renditur në nenin 1 paragrafi 1 (s) dhe (t). Në këto raste gjykata mund ta lejojë personin që zotëron anijen që të vazhdojë tregtinë me anijen, duke dhënë ky person siguri të mjaftueshme, ose mund të merret me përdorimin e anijes në një mënyrë tjetër gjatë periudhës së arrestit.

2. Në mungesë të marrëveshjes midis palëve në lidhje me mjaftueshmërinë dhe formën e sigurisë, gjykata do të përcaktojë natyrën dhe shumën e saj, duke mos kaluar vlerën e anijes së arrestuar.

3. Çdo kërkesë për lirim të anijes me anë të sigurimit që jepet nuk do të konceptohet si

një njohje e përgjegjësisë ose si një heqje dorë nga mbrojtja apo e drejta për të kufizuar përgjegjësinë.

4. Në qoftë se një anije është arrestuar në një shtet jo palë dhe është liruar, megjithëse është dhënë siguria në lidhje me atë anije në shtetin palë për të njëjtin pretendim, ajo siguri do të urdhërohet që të lirohet me kërkesë drejtuar gjykatës në shtetin palë.

5. Në qoftë se në një shtet jo palë anija lirohet me sigurinë e kënaqshme në lidhje me atë anije, çdo siguri e dhënë në shtetin palë në lidhje me të njëjtin pretendim do të urdhërohet deri në masën që shuma totale e sigurisë së dhënë në të dy shtetet kalon:

a) pretendimin për të cilin është arrestuar anija; ose

b) vlerën e anijes,

cilado qoftë më e ulët. Megjithatë, ky lirim nuk do të urdhërohet, po qe se siguria e dhënë në shtetin jo palë nuk do të bëhet e disponueshme faktikisht për pretenduesin dhe nuk do të jetë lirisht e transferueshme.

6. Aty ku, sipas paragrafit 1 të këtij neni, është dhënë siguria, personi që jep këtë siguri, në çdo kohë mund t'i kërkojë gjykatës që t'i reduktohet, modifikohet ose anulohet kjo siguri.

Neni 5

E drejta e riarrestit dhe arresteve të shumta

1. Kur në ndonjë shtet është arrestuar tashmë një anije dhe është lëshuar ose është dhënë në lidhje me atë anije një siguri tashmë për të siguruar një pretendim detar, kjo anije pas kësaj nuk do të riarrestohet ose arrestohet në lidhje me të njëjtin pretendim detar me përjashtim të rastit kur:

a) natyra ose shuma e sigurisë në lidhje me atë anije e dhënë tashmë për të njëjtin pretendim është e papërshtatshme, me kushtin që shuma e përgjithshme e sigurisë të mos e kalojë vlerën e anijes; ose

b) personi i cili tashmë e ka dhënë sigurinë nuk do të jetë në gjendje që të përmbushë disa ose të gjitha detyrimet e atij personi; ose

c) anija e arrestuar ose siguria e dhënë më parë është liruar; ose

i) me aplikimin ose me pëlqimin e pretenduesit duke vepruar mbi shkaqe të arsyeshme;

ii) sepse pretenduesi nuk mundej, nëpërmjet hapave të arsyeshëm, ta parandalonte lirim.

2. Çdo anije tjetër që në një mënyrë tjetër do t'i nënshtrohej arrestimit në lidhje me të njëjtin pretendim detar nuk do të arrestohet me përjashtim të rastit kur:

a) natyra ose shuma e sigurisë tashmë të dhënë në lidhje me të njëjtin pretendim është e papërshtatshme; ose

b) kur zbatohen dispozitat e paragrafit 1 (b) ose (c) të këtij neni.

3. "Lirimi" për qëllimin e këtij neni nuk do të përfshijë ndonjë lirim ose largim të paligjshëm nga arresti.

Neni 6

Mbrojtja e pronarëve dhe çartuesve *demise/bare boat* të anijeve të arrestuara

1. Si kusht për arrestimin e një anijeje ose për lejimin e një arresti tashmë të kryer që duhet mbajtur, gjykata mund t'i vendosë pretenduesit që kërkon të arrestojë ose që ka prokuruar arrestimin e anijes detyrimin që të japë sigurinë e një lloji dhe për një shumë dhe me këto kushte, siç mund të përcaktohet nga gjykata për ndonjë humbje që mund të kryhet vetë si rezultat i arrestit, për të cilën pretenduesi mund të konstatohet se është përgjegjës, duke përfshirë, por duke mos u kufizuar në këtë humbje, siç mund të kryhet ajo nga i pandehuri si pasojë e:

a) një arrestimi të gabuar ose të pajustificuar; ose

b) kur është kërkuar dhe është dhënë një siguri e tepërt.

2. Gjykata e shtetit në të cilin është kryer një arrest duhet të ketë juridiksionin për të përcaktuar masën e përgjegjësisë, në qoftë se ka, të pretenduesit për humbjen ose dëmtimin e shkaktuar nga arrestimi i një anijeje, duke përfshirë, por duke mos u kufizuar te ky dëm, siç mund të shkaktohet si pasojë:

- c) e një arrestimi të gabuar ose të pajustificuar; ose
- d) kur është kërkuar dhe është dhënë një siguri e tepërt.

3. Përgjegjshmëria, nëse ka, e pretenduesit, në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni, do të përcaktohet me zbatimin e ligjit të shtetit ku është kryer arresti.

4. Nëse gjykata në një shtet tjetër ose në një gjykatë arbitrazhi do të përcaktojë themelin e çështjes në përputhje me dispozitat e nenit 7, atëherë procedimet në lidhje me përgjegjësinë e pretenduesit, në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni mund ta mbajnë atë vendim pezull.

5. Aty ku është dhënë siguria sipas paragrafit 1 të këtij neni, personi që e jep këtë siguri në çdo kohë mund t'i drejtohet gjykatës që t'i reduktohet, modifikohet ose anulohet kjo siguri.

Neni 7

Juridiksioni për themelin e çështjes

1. Gjykatat e shtetit në të cilin është kryer një arrest apo është dhënë një siguri për të përfituar lirimin e anijes do të kenë juridiksionin për të përcaktuar çështjen sipas themelit të çështjes, me përjashtim të rastit kur palët kanë rënë dakord në mënyrë të vlefshme për të paraqitur mosmarrëveshjen në një gjykatë të një shteti tjetër, i cili e pranon juridiksionin ose në një arbitrazh.

2. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 1 të këtij neni, gjykatat e shtetit në të cilin është kryer arresti ose dhënë siguria për të përfituar lirimin e anijes, mund të refuzojnë ushtrimin e atij juridiksioni ku është lejuar ky refuzim nga ligji i atij shteti dhe një gjykatë e një shteti tjetër pranon juridiksionin.

3. Në rastet kur një gjykatë e shtetit ku është kryer arresti ose ku është dhënë siguria për të përfituar lirimin e anijes:

- a) nuk e ka juridiksionin për të vendosur mbi çështjen sipas themelit; ose
- b) ka refuzuar të ushtrojë juridiksionin në përputhje me dispozitat e paragrafit 2 të këtij neni,

kjo gjykatë, me kërkesë, mund dhe do të urdhërojë një periudhë kohe brenda të cilës pretenduesi do të paraqesë çështjen para një gjykate kompetente ose një gjykate arbitrazhi.

4. Nëse çështja nuk sillet brenda periudhës kohore të urdhëruar, në përputhje me paragrafin 3 të këtij neni, atëherë anija e arrestuar ose siguria e dhënë me kërkesë, do të urdhërohet që të lirohet.

5. Në qoftë se çështja sillet brenda periudhës kohore të urdhëruar, në përputhje me paragrafin 3 të këtij neni, ose nëse çështja para një gjykate kompetente ose një gjykate arbitrazhi me një shtet tjetër sillet në mungesë të një urdhri të tillë, çdo vendim i formës së prerë që rezulton prej tyre do të njihet dhe do të hyjë në fuqi në lidhje me anijen e arrestuar ose sigurinë e dhënë në mënyrë që të përfitohet liri i saj, me kushtin që:

- c) të pandehurit t'i jetë bërë njoftim i arsyeshëm për këtë proces dhe i është dhënë një rast i arsyeshëm për të paraqitur çështjen për mbrojtje; dhe
- d) kjo njohje nuk është kundër politikës publike (rendit publik).

6. Asgjë nga dispozitat që përmban paragrafi 5 i këtij neni nuk do të kufizojë më tej fuqinë e dhënë një gjykimi të huaj apo një arbitrazhi, sipas ligjit të shtetit ku është kryer arresti i anijes, apo është vënë siguria për të përfituar lirimin e saj.

Neni 8

Aplikimi

1. Kjo Konventë do të aplikohet për çdo anije brenda juridiksionit të secilit shtet palë, qoftë kur kjo anije mban flamurin e shtetit palë apo jo edhe kur e mban flamurin e shtetit palë.

2. Kjo Konventë do të aplikohet për çdo anije luftarake, anije ndihmëse apo anije të tjera që zotërohen ose operohen nga një shtet dhe që përdoren, në një kohë të caktuar, vetëm për shërbime qeveritare jokomerciale.

3. Kjo Konventë nuk ndikon në asnjë të drejtë apo pushtet që ka një qeveri apo departamentet e saj apo ndonjë autoritet publik, apo ndonjë skelë, apo ndonjë autoritet portual, sipas ndonjë marrëveshjeje ndërkombëtare, apo sipas ndonjë ligji, apo rregulloreje të brendshme, për të ndaluar apo parandaluar në një mënyrë tjetër lundrimin e ndonjë anijeje tjetër brenda juridiksionit të tyre.

4. Kjo Konventë nuk do të ndikojë në të drejtën e ndonjë shteti apo gjykate për të lëshuar urdhra që ndikojnë në tërësinë e aseteve të një debitori.

5. Asgjë në këtë Konventë nuk do të ndikojë në zbatimin e konventave ndërkombëtare që parashikojnë kufizimin e përgjegjësisë ose ligjin e brendshëm që u jep atyre fuqi, në shtetin ku është kryer arresti.

6. Asgjë në këtë Konventë nuk do të modifikojë apo ndikojë në rregullat e ligjit në fuqi në shtetet palë në lidhje me arrestimin e një anijeje fizikisht brenda juridiksionit të shtetit të flamurit të saj të prokuruar nga një person, rezidenca e zakonshme e të cilit, ose selia kryesore e biznesit të të cilit është në atë shtet, ose nga një person tjetër, i cili ka përfutur pretendimin nga ky person me anë të zëvendësimit, kalimit ose ndonjë mënyre tjetër.

Neni 9

Moskrijimi i barrës detare

1. Asgjë në këtë Konventë nuk do të interpretohet sikur krijon një barrë detare.

Neni 10

Rezervimi

1. Çdo shtet, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimit apo aderimit, ose në çdo kohë pas tyre, mund të rezervojë të drejtën që të përjashtojë zbatimin e kësaj Konvente për ndonjë ose të gjitha sa më poshtë:

a) anijet të cilat nuk janë duke lundruar në det;

b) anijet që nuk mbajnë flamurin e shtetit palë, pretendimet sipas nenit 1, paragrafi 1 (s).

2. Një shtet, kur është edhe shtet palë në një traktat të specifikuar për lundrimin në ujërat e brendshme, mund të deklarojë, kur nënshkruan, ratifikon, pranon, miraton ose aderon në këtë Konventë, që rregullat për juridiksionin, njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve të gjykatës të parashikuara në këto traktate, do të kenë përparësi mbi rregullat që përmban neni 7 i kësaj Konvente.

Neni 11

Depozituesi

Kjo Konventë do të depozitohet te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

Neni 12

Nënshkrimi, ratifikimi, pranimi, miratimi dhe aderimi

1. Kjo Konventë do të jetë e hapur për nënshkrim nga shteti në selinë e Kombeve të Bashkuar, Nju Jork nga 1 shtatori 1999 deri në 31 gusht 2000 dhe pas kësaj do të mbetet e hapur

për aderim.

2. Shtetet mund të shprehin pëlqimin e tyre për t'u detyruar nga kjo Konventë me anë:
 - a) të nënshkrimit pa rezerva në lidhje me ratifikimin, pranimin ose miratimin; ose
 - b) nënshkrimin që i nënshtrohet ratifikimit, pranimin ose miratimit, të pasuar nga ratifikimi, pranimi ose miratimi; ose
 - c) aderimi.
3. Ratifikimi, pranimi, miratimi ose aderimi do të hyjnë në fuqi me depozitimin e një instrumenti për këtë qëllim pranë depozitarit.

Neni 13

Shtetet me më tepër se një sistem ligji

1. Nëse një shtet ka dy ose më shumë njësi territoriale në të cilat aplikohen sisteme të ndryshme të ligjit në lidhje me çështjet që trajtohen në këtë konventë, ai në kohën e nënshkrimit, ratifikimit, pranimin, miratimit ose aderimit, mund të deklarojë që kjo konventë do të shtrihet në të gjitha njësitë e tij territoriale ose vetëm në njërën ose në disa prej tyre dhe mund ta modifikojë këtë deklaratë duke paraqitur një deklaratë tjetër në çdo kohë.

2. Çdo deklaratë e tillë do t'i njoftohet depozituesit dhe do të deklarojë shprehimisht njësitë territoriale për të cilat aplikohet kjo Konventë.

3. Në lidhje me shtetin palë i cili ka dy ose më shumë sisteme të ligjit në lidhje me arrestin e anijeve që aplikohen në njësitë territoriale të ndryshme, referencat në këtë konventë për gjykatën e shtetit dhe ligjin e një shteti do të interpretohen përkatësisht se i referohen gjykatës së njësisë territoriale përkatëse brenda atij shteti dhe ligjit të njësisë territoriale përkatëse të atij shteti.

Neni 14

Hyrja në fuqi

1. Kjo Konventë do të hyjë në fuqi gjashtë muaj pas datës në të cilën 10 shtete kanë shprehur pëlqimin e tyre për t'u detyruar prej saj.

2. Për një shtet që shpreh pëlqimin e tij për t'u detyruar nga kjo konventë pas plotësimit të kushteve për hyrjen në fuqi të saj, ky pëlqim do të hyjë në fuqi tre muaj pas datës së shprehjes së këtij pëlqimi.

Neni 15

Rishikimi dhe amendimi

1. Një konferencë e shteteve palë për qëllimin e rishikimit apo amendimit të kësaj Konvente do të mbledhet nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara me kërkesën e një të tretës së shteteve palë.

2. Çdo pëlqim për t'u detyruar nga kjo Konventë, i shprehur pas datës së hyrjes në fuqi të një amendamenti të kësaj Konvente, do të konsiderohet se aplikohet për konventën, siç amendohet.

Neni 16

Denoncimi

1. Kjo Konventë mund të denoncohet nga një shtet palë në çdo kohë pas datës në të cilën kjo konventë hyn në fuqi për atë shtet.

2. Denoncimi do të hyjë në fuqi me depozitimin e një instrumenti të denoncimit pranë

depozitarit.

3. Një denoncim do të ketë fuqi një vit ose në një periudhë më të gjatë, siç mund të specifikohet në instrumentin e denoncimit pas marrjes së instrumentit të denoncimit nga depozitari.

Neni 17

Gjuhët

Kjo Konventë bëhet në një origjinal të vetëm në gjuhën arabe, kineze, angleze, frënge, ruse dhe spanjolle, ku çdo tekst është njëllëloj autentik.

Bërë në Gjenevë, më dymbëdhjetë (12) mars, një mijë e nëntëqind e nëntëdhjetë e nëntë.

Në dëshmi sa më sipër, të nënshkruarit, duke qenë të autorizuar rregullisht nga qeveritë e tyre përkatëse për atë qëllim, e kanë nënshkruar këtë Konventë.